

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۱۱/۲۶

یونس نگاه

شلاق طالب شوک ندارد

ماه‌ها پیش از برگشت طالبان به قدرت و حتا پیش‌تر از آن‌که سریال تسلیم‌دهی ولسوالی‌ها آغاز شود، مردم عادی افغانستان و آنانی که در داد و ستد های سیاسی دخیل نبودند، برای روز های سخت آماده‌گی می‌گرفتند. بعد از امضای توافق‌نامه دوحه و آن گاه که زندانیان طالبان گروهی آزاد شدند، همه دانستند که کشور در سراسیمگی تنزل فرهنگی، اقتصادی و سیاسی افتاده است. بیشتر رهبران، کارشناسان، دیپلمات ها و سیاست مداران شناخته شده سناریو های مختلف را بررسی می کردند و به ندرت یکی از آنان از برگشت حاکمیت طالبانی با ویژه‌گی های «اصلی» سخن می‌گفتند. سخن از تغییر بود و این که طالبان امروز آن طالبان سابق نیستند. مردم اما با کوچیدن، روی آوردن به پوشش سنتی، ریش گذاشتن و امثال آن نشان می دادند که نبض زمان خود را بهتر درک می‌کنند و می‌دانند که چه دورانی پیش روی است.

طالبانی که در میزهای مذاکره، مجالس دیپلماتیک و حتا رسانه‌ها معرفی می‌شدند، با طالبانی که مردم می‌شناختند یکی نبود. آن گروه در تمام دوران ۲۰ سال دوری از قدرت، محاکمه های صحرایی، شلاق و سنگ سار را در جاهایی که نفوذ داشتند، اجرا می‌کردند و جز تفاوت های شکلی جزئی، در رفتارشان تغییری روی نداده بود. در تمام آن دوران اداره موازی خود را فعال نگه داشته بودند و در نتیجه بخش بزرگی از مردم افغانستان وقتی می شنیدند که طالبان برمی گردند، می دانستند دره زنی، گرسنه گی، مهاجرت، تبعیض و سرکوب آزادی ها برمی‌گردد.

در یک سال و چند ماهی که از حاکمیت طالبان می گذرد، بارها نهاد های بین‌المللی، سفارت خانه ها و سیاست مداران کشورهای منطقه و جهان گفته اند که از طالبان ناامید شده اند و این گروه به تعهدات خود عمل نکرده و حقوق بشر را رعایت نمی کند. طالبان گام به گام مقررات «امارتی» خود را بر جامعه اعمال می کنند و با صدای بلند می‌گویند که در پی ایجاد حکومت مبتنی بر دساتیر «امیرالمومنین» اند و به هیچ قانون و قاعده‌ای جز شریعت با تعبیر خودشان تن نخواهند داد.

در این اواخر دره‌زنی در محضر عام بیشتر شده و مثل دور اول امارت طالبان، مراکز ورزشی را به نمایشگاه های شکنجه بدل کرده‌اند. آنان اعلامیه نشر کرده مردم را دعوت به اشتراک در تماشای مجازات مردان و زنان می‌کنند. از رسانه‌ای شدن مجازات بدوی هراس ندارند. مردم نیز گروه گروه رفته، شکنجه هم نوعان خود را تماشا می‌کنند؛ بدون آن که تعجب کنند و بگویند که از دیدن چنان صحنه ها شوکه شده اند. چرا شوکه شوند؟ اگر روزی دیده شود که طالبان به حقوق و آزادی‌های مردم احترام می‌گذارند، باید تعجب کرد. اگر روزی طالبان بگویند انتخابات می‌خواهند، قوانین مدنی را می پذیرند و از شکنجه و آزار مردم دست برمی‌دارند، باید حیرت کرد. آنانی که می‌گویند از رفتار طالبانی این گروه شوکه شده‌اند، شاید خود از بازیگران نمایش تطهیر طالبان اند و هنوز می کوشند که با ایجاد شک و تردید در عقب مانده‌گی و استبداد طالبان مردم را فریب دهند، یا واقعاً آن گروه را نمی‌شناسند.

د پانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بنې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولی